

INSTITUT RENESANCE KULTURNÍHO DĚDICTVÍ

THE INSTITUTE FOR RENAISSANCE OF CULTURAL HERITAGE

ZPĚV VE VLNÁCH

aneb NEJDE JEN O ZPÍVÁNÍ, JDE I O PŘÁTELSTVÍ

◀ KRÁTKÉ PŘEDSTAVENÍ SOUBORU CORDE & ANIMO – PTÁ SE BEATA ALTIOR, ODPOVÍDÁ: ARNE SPRINGORUM ▶

Arne Springorum
Corde & Animo
INTERVIEW S TENOREM

ViaMelodica.com
Pontanus.com
HoraFugit.cz

ZPĚV VE VLNÁCH

aneb NEJDE (JEN) O ZPÍVÁNÍ, JDE (I) O PŘÁTELSTVÍ

◀ KRÁTKÉ PŘEDSTAVENÍ SOUBORU CORDE & ANIMO – PTÁ SE BEATA ALTIOR, ODPOVÍDÁ: ARNE SPRINGORUM ▶

(Rozhovor proběhl 2. IV. 2021 před vchodem do kostela sv. Jana Nepomuckého (Jenerálka, Praha 6). Postprodukce Jiří Altior)

Chtěla bych se zeptat, Arne, jak jste vznikli a jak dlouho už spolu zpíváte?

Jak jsi právě řekla, je to už docela historie. Přestěhoval jsem se do Čech v roce **2008**. Pocházím totiž z **Německa**. V **lednu 2009** mě objevila sopranistka **Eliška**, která mi řekla, že hledá tenora. **Eliška Kondrová** nás vlastně dala dohromady. Tehdy už měli altistku **Lenku Šímarovou** a bas **Pavla Vodáčka**. Když jsme se všichni čtyři dali dohromady, začalo to fungovat.

Baví vás to už dvanáct let. To je úctyhodná doba. Jak vám to spolu funguje?

Všichni jsme už měli zkušenost se zpíváním v různých sborech. A někteří zpívají doteď. Já osobně zpívám od dvanácti let. Mě lákalo vyzkoušet si sborový zpěv v menším ansámbli. Chtěl jsem se pečlivě věnovat interpretované hudbě a tímto se mi můj sen plnil. Co jsem ovšem neznal, byla **polyfonie**. Renesanční polyfonii jsem objevil až zde, neboť předtím jsem se věnoval mladší hudbě. Polyfonie je jiná. Je zázračná. Už není středověkou muzikou a zároveň není ještě barokní hudbou. Renesanční polyfonie leží mezi těmito dvěma styly.

Není to třeba také tím, že v pozdějších obdobích je tenor ve sboru spíše doprovodným hlasem, kdežto v polyfonii má každý svůj hlas, a tak zpíváte každá sám za sebe?

Ano, jsme rovnoprávní. Zároveň je zde **cantus firmus** – melodie, kterou každý hlas opakovaně předává. Mám z toho dojem, že zpíváme ve vlnách, které si předáváme. To je pěkné. Co se mi rovněž líbí, je, že zpíváme ze staré notace, ve které nejsou zapsané takty. Jakmile se hudba zapiše v moderní notaci, všechno je v taktech a součástí řádu. Muzika tak dostává rigidní strukturu. Zpěv ve vlnách, o kterém jsem před chvílí mluvil, je uvolněnější. A celá píseň je efektivně napsaná na jediné stránce.

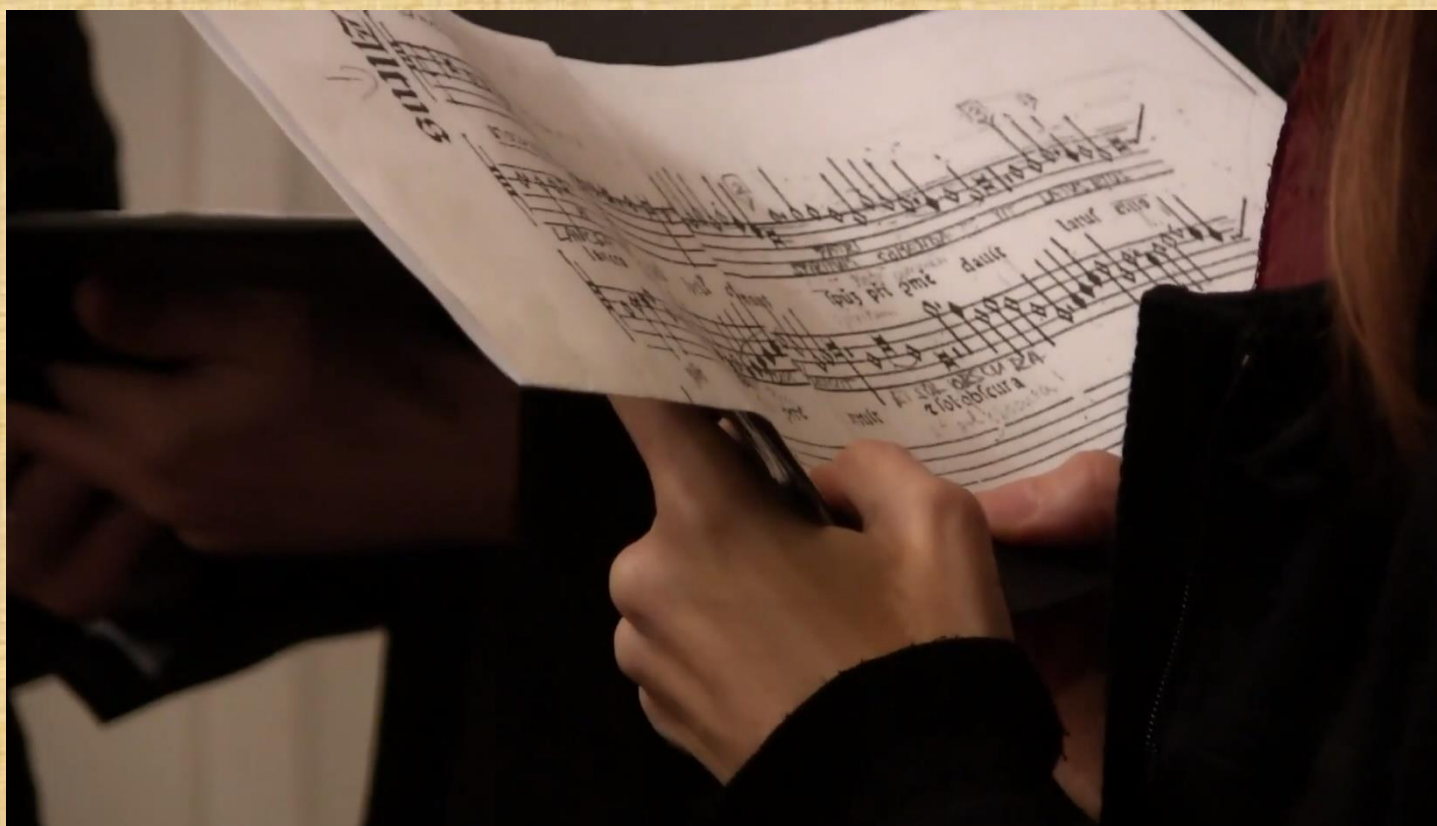

Všimla jsem si, že když spolu zpíváte, tak na sebe velmi pěkně reagujete bez toho, aniž by byla patrná nějaká výrazná gesta. Můžeme mluvit o vaše vzájemném „vnitřní citění“?

Rozhodně. Hudba, kterou zpíváme, je napsaná jinak, než je dnes běžné. Proto ji musíme dobře znát a musíme se vzájemně pečlivě poslouchat. Jedná se o neustálý sled signálů, které do sebe zapadají. Když si hudbu nastudujeme, tak to ještě dohromady nefunguje. Musíme se secvičit a teprve pak náš zpěv do sebe zapadá. Je zajímavé, jak jsme cvičili v posledních měsících, když jsme se kvůli pandemii a konkrétně kvůli lockdownu nemohli vidět a cvičit na jednom místě. Cvičili jsme přes ZOOM a moc to nešlo. Eliška s Pavlem mohli přirozeně cvičit dohromady, takže jejich zpěv byl dvouhlasně. My dva – já s **Lenkou Šimarovou** – jsme to jen poslouchali a nikdy jsme neměli zároveň zapnuté svoje mikrofony. Pokaždé jsme tak zpívali maximálně ve třech hlasech. Teprve minulý týden jsme dali dohromady všechny čtyři hlasy.

To je obdivuhodné. Když připravujete novou skladbu, jak dlouho se jí věnujete, než ji uvedete na veřejnosti?

Uvedení skladby trvá zhruba půl roku. Stává se, že skladby, které se nám hodně líbí, zpíváme opakovaně. Několikrát jsme byli v mé rodné vísce v severním Německu, kde jsme mohli naše skladby opakovaně zazpívat. Zároveň s postupem času náš repertoár roste. Není to tak, že po vystoupení uloží člověk zazpívané písně do archivu. Naopak. V polyfonii se s každou další interpretací objevují nové zajímavé detaily související s tím, jak je ji možné zpívat.

👉 Soubor **Corde & Animo** se změřuje na interpretaci skladeb z faksimilií manuskriptů s původním renesančním notovým záznamem. Na snímku je zachycena momentka z koncertu *Officium de Cruce* 2021, na níž **Lenka Šimarová** zpívá VII. zastavení „*Hora nona Dominus Jesus expiravit*“ v *Officium de Cruce in nomine Jesu* od **Loyseta Compèrea**.

Ještě jsem se chtěla zeptat, jak si nalézáte nové skladby? Proč zrovna ta, a ne některá jiná? Vybíráte si je podle toho, kdo ty skladby už zpívá nebo podle krásného zpracování či tisku not, když zpíváte z originálu?

Tato otázka by měla být položena spíše **Elišce Kondrové**. Já si vždycky řeknu: „Skvělé, objevilo se něco nového.“ Nicméně, ve výběru našeho repertoáru je systém. Náš ansámbl dlouhodobě spolupracuje s Američankou **Rebeccou Stewart** (česky též **Rebeka Stewart**). Rebeka Stewart je Američanka, která dlouhodobě žije v Holandsku. Značnou část svého života zasvětila polyfonii. Mnohé skladby, jež hrajeme, se nachází ve starých knihovnách. Občas nalezeným skladbám chybí část a muzikologové jako Rebeka Stewart je v takovém případě doplní. Je za tím celá věda. Například v létě 2020 jsme dělali projekt, kde právě zelo několik děl, které bylo zapotřebí doplnit. Jednalo se o krásnou polyfonickou hudbu pocházející z Čech. My, myslím soubor **Corde & Animo**, jsme rádi, když zpíváme přímo z **manuskriptů**. V takových chvílích mám krásný pocit, neboť vidím, že zpívám z něčeho, z čeho zpíval někdo už před pěti stoletími. Jsou to krásné pocity, když se při tvorbě spojíme a dohromady vytváříme něco nového. V takových chvílích si říkám, že zažíváme stejné emoce, jaké prožívali naši předchůdci před stovkami let.

Popisuješ to jako krásnou aktivitu, kterou určitě rád doporučíš i ostatním. Jak často se scházíte, pokud právě neprobíhá pandemie?

V podstatě jsme všichni amatéři, ale zároveň každý z nás celý život zpívá. Pokud člověk něco dělá opakovaně, tak se přirozeně chce neustále zlepšovat. Nejdříve to byla škola staré hudby v **Prachaticích**. Na této škole učila ve svých kurzech zmiňovaná **Rebeka Stewart**. Pamatuji si na to, jak moc velkým zážitkem bylo s ní spolupracovat. Dnes máme každý z nás, členů kvartetu **Corde & Animo**, svoji práci. Proto se scházíme až po ní, takže se jedná o koníček. Krásný koníček. Scházíme se pravidelně i během pandemie. Každý týden máme zkoušku, ale konkrétní den v týdnu se mění. V posledních měsících jsme se nejčastěji domluvili na zkoušce během víkendu. Zkouška trvá kolem dvou hodin. Není to už jenom o zpívání. Je to i o přátelství. Společné zpívání je moc fajn.

Děkuji Vám, Arne.

☛ Rebecca Stewart

SRDCEM I DUŠÍ
aneb rozhovor o souboru
CORDE & ANIMO

★ Snímky jsou z koncertu **Officium de Cruce 2021**, který proběhl 2. 4. 2021 v kostele sv. Jana Nepomuckého na Jenerálce (Praha 6)